

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący ***SSR Magdalena Piątkowska***

Ławnicy: S. G., J. C.

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa ***E. P.***

przeciwko Zespołowi Szkół Ogólnokształcących w Ś.

o przywrócenie do pracy

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powódka E. P. wniosła (ostatecznie) o przywrócenie jej do pracy u strony pozwanej – Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Ś. na poprzednich warunkach pracy i płacy oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu powódka opisała okoliczności wypowiedzenia jej umowy o pracę w dniu (...) oraz podniosła okoliczności, które, jej zdaniem, przeczyły przyczynie wskazanej w wypowiedzeniu oraz czyniły wypowiedzenie niezgodnym z prawem.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa z uwagi na nie istnienie w wypadku powódki roszczenia o przywrócenie do pracy. W uzasadnieniu strona pozwana opisała okoliczności związane z oświadczeniami składanymi powódce w zakresie rozwiązania stosunku pracy i przedstawiła przyczyny, uzasadniające jej zdaniem, zakończenie stosunku pracy z powódką.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, który w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy był niesporny:

Powódka E. P. zatrudniona była u strony pozwanej od dnia (...) roku na podstawie mianowania, przy czym od dnia (...) roku na stanowisku dyrektora, a od (...) roku na stanowisku pedagoga szkolnego i nauczyciela podstaw przedsiębiorczości. Miesięczne wynagrodzenie zasadnicze powódki wynosiło (...)zł, dodatek za wysługę lat wynosił (...) zł, łącznie (...) zł.

Pismem z dnia (...) rozwiązano z powódką umowę o pracę. W uzasadnieniu podano, że rozwiązanie umowy nastąpiło na podstawie art. 20 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982r. ustawy - Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2014r., poz. 191 ze zm.). Jako przyczynę podano zmiany organizacyjne powodujące zmniejszenie liczby oddziałów uniemożliwiające dalsze zatrudnienie w pełnym wymiarze zajęć.

Pismem z dnia (...) roku strona pozwana cofnęła rozwiązanie stosunku pracy z dnia (...) Pismo w tym przedmiocie powódka odebrała w dniu (...) roku.

Powódka nie wyraziła zgody na cofnięcie oświadczenia o wypowiedzeniu jej umowy o pracę.

W dniu (...) roku strona pozwana ponownie złożyła powódce oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za trzymiesięcznym wypowiedzeniem.

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IV P (...) sąd, w uznaniu, iż wypowiedzenie umowy dokonane powódce (...) było niezgodne z prawem, zasądził na jej rzecz odszkodowanie pieniężne.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p. w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Jak wynika z powyższego to pracownik decyduje o wyborze żądania, a wybór ten należy uznać za świadomy w szczególności, gdy pracownik działa przez zawodowego pełnomocnika.

Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IV P (...) sąd, w uznaniu, iż wypowiedzenie umowy dokonane powódce było niezgodne z prawem zasądził na jej rzecz odszkodowanie pieniężne, wobec czego stosunek pracy powódki ustał.

A zatem sąd nie mógł orzec zgodnie z żądaniem powódki o przywróceniu jej do pracy, skoro na dzień orzekania nie była pracownikiem strony pozwanej wobec skutecznie dokonanego (choć wadliwego) rozwiązania umowy o pracę na podstawie wcześniejszego wypowiedzenia. Zauważyć należy, iż w sprawie IV P (...), gdzie powódka działała przez zawodowego pełnomocnika, sąd apelował o rozważenie przy wyborze żądania i o rozważenie konsekwencji każdego wyboru oraz o rozważenie skutków braku zgody na cofnięcie oświadczenia przez stronę pozwaną o wypowiedzeniu umowy. Należy przy tym wskazać, iż wobec wyboru przez powódkę w poprzedniej sprawie żądania odszkodowania, a w niniejszej przywrócenia do pracy, zasądzona wysokość odszkodowania była maksymalna, mimo, iż powódka nie wyrażając zgody na cofnięcie oświadczenia o wypowiedzeniu i żądając odszkodowania, sama spowodowała ustanie stosunku pracy i uniemożliwiła przywrócenie jej do pracy w niniejszej sprawie. Zasądzenie w tej sytuacji po raz drugi odszkodowania za wypowiedzenie umowy na podstawie takich samych okoliczności faktycznych i prawnych sąd uznał za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Dlatego też nie badał sąd, czy drugie wypowiedzenie było/nie było zgodne z prawem albowiem to nie na podstawie tego oświadczenia doszło do rozwiązania umowy o pracę i na dzień orzekania nie miało ono znaczenia.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono o oddaleniu powództwa.